

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 października 2015r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Alina Gałęzowska

Protokolant Aniela Kowalik

po rozpoznaniu w dniu 09 października 2015r. w Środzie Śląskiej

sprawy z powództwa J. S.

przeciwko Ł. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Ł. W. na rzecz powódki J. S. kwotę 4.307,13 zł (cztery tysiące trzysta siedem złotych trzynaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 16 października 2012 r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od pozwanego Ł. W. na rzecz powódki J. S. kwotę 1.521,52 zł. (tysiąc pięćset dwadzieścia jeden złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. nakazuje uiścić na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Środzie Śląskiej pozwanemu Ł. W. kwotę 38,40 zł.(trzydzieści osiem złotych czterdzieści groszy), a powódce kwotę 12,12 zł.(dwanaście złotych dwanaście groszy) tytułem nieopłaconych wydatków na opinie biegłego poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Powódka J. S. domagała się zasądzenia od pozwanego Ł. W. kwoty 5689,88 zł. wraz ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 16 października 2012 roku do dnia zapłaty, a także zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej wg norm przepisach. W uzasadnieniu powódka wskazała, że w dniu 5 sierpnia 2012 r. około godziny 19.00 w K. doszło do zdarzenia, w którym uszkodzeniu uległ pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Pojazd stał zaparkowany na poboczu przed posesją powódki. Pozwany Ł. W. na skutek niezachowania ostrożności uderzył rowerem w tył zaparkowanego samochodu powodując jego uszkodzenie. Powódka zgłosiła szkodę w Towarzystwie (...) SA gdzie pozwany posiadał wykupioną polisę OC. Towarzystwo (...) po dokonaniu oględzin pojazdu, pismem z dnia 14 sierpnia 2012 roku, odmówiło wypłaty odszkodowania za uszkodzenie pojazdu w oparciu o ogólne warunki ubezpieczenia mieszkań „Pod własnym dachem” bowiem zgodnie z zapisem § 9 ust. 4 ogólnych warunków ubezpieczenia zakresem ubezpieczenia objęte są szkody, które wystąpiły wyłącznie w miejscu ubezpieczenia wskazany we wniosku o ubezpieczenie. Powódka wystąpiła do zakładu ubezpieczeń pozwanego o przesłanie kosztorysu naprawy uszkodzonego pojazdu. W kalkulacji szkody nr (...) zakład ubezpieczeń wskazał kwotę w wysokości 5689,88 zł jako kwotę niezbędną do przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed szkody. W pojeździe zostały uszkodzone m.in. kłapa zderzaka, listwa ozdobna zderzaka, listwa drzwi tylnych, szyba tylna, lampa tylna i rama wycieraczki. W związku z odmową uznania odszkodowania przez Towarzystwo (...) SA powódka pismem z dnia 25 września 2012 roku wezwała pozwanego Ł. W. do zapłaty kwoty 5689,88 zł zgodnie z kalkulacją szkody nr (...). Pozwany pismem z dnia 8 października 2012 roku zaproponował

kwotę 1500 zł. Powódka nie zgodziła się i ponownie dnia 25 listopada 2013 roku wezwała pozwanego do zapłaty całości kwoty. Następnie w związku z brakiem odzewu ze strony pozwanego powódka za pośrednictwem pełnomocnika dnia 10 lutego 2014 roku wysłała przedsądowe wezwanie do zapłaty. Pozwany pismem z dnia 25 lutego 2014 roku ponownie odmówił zapłaty. Pojazd powódki przed zdarzeniem był w dobrym stanie technicznym, nie posiadał żadnych uszkodzeń zewnętrznych. Koszt naprawy został ustalony przez zakład ubezpieczeń pozwanego w kalkulacji szkody nr (...) na kwotę 5689,88 zł. Powódka chce przywrócić swój pojazd do stanu sprzed szkody w związku z czym wniosła o wypłatę od pozwanego odszkodowania za uszkodzenie pojazdu marki m. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w wysokości 5689,88 zł. Przyjmując że pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty w dniu 8 października 2012 roku powódka liczy odsetki od siódmego dnia po jego otrzymaniu to jest 16 października 2012 r.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniosł o oddalenie powództwa ponad kwotę 1500 zł oraz nieobciążanie go kosztami zastępstwa procesowego powódki. W uzasadnieniu pozwany przyznał, że dnia 5 sierpnia 2012 roku około godziny 19.00 w K. jadąc na rowerze, przez nieuwagę, wpadł na zaparkowany na jezdni samochód powódki marki M. (...) numer rejestracyjny (...) ZB, uderzając głową w tylną pokrywę bagażnika. W wyniku wypadku trafił do Szpitala (...) w Ś., gdzie zsyty mu ranę łuku brwiowego i skierowano do kliniki. O zdarzeniu poinformowano policję, która niezwłocznie przybyła zarówno do szpitala, jak i na miejsce zdarzenia. Następnego dnia pozwany trafił na Oddział Kliniczny (...) Szczękowo-Twarzowej 4 (...) Szpitala (...) we W., gdzie okazało się, że doznał złamania kości jarzmowej szczęki. Po zdarzeniu mąż powódki Z. S. (1) przyjechał do domu pozwanego innym pojazdem celem sporządzenia oświadczenia. Szkada została zgłoszona do Towarzystwa (...), które w dniu 12 sierpnia 2012 r. dokonało oględzin pojazdu i wyceny szkody. W ocenie pozwanego przez okres tygodnia samochód ten mógł mieć niejedną stłuczkę, kolizję lub mógł zostać zniszczony zarówno przez posiadacza pojazdu, jak i osoby postronne. Stan tego pojazdu w chwili sprowadzenia go z zagranicy niekoniecznie musiał być idealny. Po oględzinach ubezpieczyciel przesłał pozwanemu kalkulację szkody. Okazało się, że kosztorys obejmuje również tylną szybę i lampę nie licząc innych elementów. Pozwany zakwestionował zakres uszkodzeń i wysokość szkody. Rzeczoznawca oznajmił, że mąż powódki nalegał, aby wpisać jeszcze więcej uszkodzeń, również tych znajdujących się z boku pojazdu twierdząc, że są one wynikiem zaistniałej kolizji. W związku z powyższym zaistniało realne podejrzenie próby wyłudzenia odszkodowania, o czym pozwany powiadomił organy ścigania. Towarzystwo (...) SA odmówiło wypłaty odszkodowania za szkodę powstałą dnia 5 sierpnia 2012 roku. Pismem z dnia 25 września 2012 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 5689,88 zł. Dnia 8 października 2012 roku pozwany zaproponował naprawę samochodu we własnym zakresie albo zapłatę kwoty 1500 zł jako rekompensatę tym bardziej, że kwota ta była wystarczająca, aby pokryć naprawę uszkodzonych elementów. Powódka nie odpowiedziała na pismo pozwanego, a dopiero pismem z dnia 25 listopada 2013 roku ponownie wezwała pozwanego do zapłaty. Dnia 10 lutego 2014 roku pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty z kancelarii prawnej. W ocenie pozwanego powódka powinna przedstawić rachunki za wykonane prace naprawcze, rachunki te powinny zostać poddane weryfikacji, co do rzetelności wykonanej usługi i rzeczywiście poniesionych kosztów. Pozwany wskazuje, że od początku całego zajścia wyraża chęć pokrycia wyrządzonej szkody ale w ramach zdrowego rozsądku i faktycznych realnych wydatków. Dlatego też wezwanie do zapłaty kwoty w wysokości 5689,88 zł. wraz z odsetkami uważa za bezzasadne.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 sierpnia 2012 r. około godziny 19.00 w K. doszło do zdarzenia w którym uszkodzeniu uległ pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność powódki. Sprawcą zdarzenia był pozwany Ł. W., który na skutek niezachowania ostrożności wjechał rowerem w tył zaparkowanego przy ulicy samochodu, uderzając głową w tylną pokrywę bagażnika.

Dowody: oświadczenie pozwanego Ł. W. k. 9

zeznania świadka R. W. k. 98

zeznania świadka Z. S. (2) k. 85

zeznania świadka A. W. k. 107

przesłuchanie powódki k.155

przesłuchanie pozwanego k. 155

Na miejsce zdarzenia przyjechał patrol policji w osobach funkcjonariuszy P. C. i K. Z.. Na miejscu funkcjonariusze zastali Zeznana S., J. S. i samochód marki M. (...), roweru nie było gdyż został zabrany przez ojca rowerzysty R. W.. Samochód marki M. (...) o nr rej. (...) posiadał uszkodzenia w postaci wgnieceń na tylnej pokrywie bagażnika i na zderzaku tylnym.

Dowody: notatka urzędowa z dnia 5 sierpnia 2012 r. k. 8

zeznania świadka P. C. k. 107

zeznania świadka K. Z. k. 107

Powódka w dniu 09 sierpnia 2012 r. zgłosiła szkodę w Towarzystwie (...) SA gdzie pozwany posiadał wykupioną polisę OC. Towarzystwo (...) dokonało oględzin pojazdu w dniu 12 sierpnia 2012 r. Pismem z dnia 14 sierpnia 2012 roku odmówiło wypłaty odszkodowania za uszkodzenie pojazdu w oparciu o ogólne warunki ubezpieczenia mieszkań „Pod własnym dachem” bowiem zgodnie z zapisem § 9 ust. 4 ogólnych warunków ubezpieczenia zakresem ubezpieczenia objęte są szkody, które wystąpiły wyłącznie w miejscu ubezpieczenia wskazanym we wniosku o ubezpieczenie. Miejscem ubezpieczenia był budynek mieszkalny przy ul. (...) w K..

Dowody: zgłoszenie szkody z dnia 09 sierpnia 2012 r. k. 10-11

decyzja Towarzystwa (...) SA z dnia 14 sierpnia 2012 r. k. 12

dokumentacja fotograficzna pojazdu M. (...) k. 62-78

Powódka wystąpiła do zakładu ubezpieczeń pozwanego o przesłanie kosztorysu naprawy uszkodzonego pojazdu. W kalkulacji szkody nr (...) zakład ubezpieczeń wskazał kwotę w wysokości 5689,88 zł jako kwotę niezbędną do przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed szkody. W kalkulacji szkody wymienione zostały następujące elementy podlegające naprawie: kłapa zderzaka, listwa ozdobna zderzaka tylnego, listwa uchwyty drzwi tylnych, szyba tylna, podkładki szyby tylnej, lampa tylna lewa i rama wycieraczki tylnej.

Dowody: kalkulacja szkody nr (...) k. 14-15

przesłuchanie powódki k.155

Powódka pismem z dnia 25 września 2012 roku wezwała pozwanego Ł. W. do zapłaty kwoty 5689,88 zł zgodnie z kalkulacją szkody nr (...). Pozwany w piśmie z dnia 8 października 2012 roku zakwestionował sporządzoną kalkulację szkody oraz zakres uszkodzeń pojazdu. Pozwany przyznał, że uszkodził samochód powódki ale tylko w postaci wgniecenia na tylnej pokrywie bagażnika uderzając w nią głową. Pozwany zaproponował powódce naprawę uszkodzonego pojazdu lub zapłatę kwoty 1500 zł.

Dowody: wezwanie do zapłaty z dnia 25 września 2012 r. k. 17

pismo pozwanego z dnia 8 października 2012 r. k. 18

Powódka nie zgodziła się z propozycją pozwanego i ponownie dnia 25 listopada 2013 roku wezwała pozwanego do zapłaty kwoty 5689,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 5 sierpnia 2012 r. Następnie w związku z brakiem odpowiedzi ze strony pozwanego powódka za pośrednictwem pełnomocnika dnia 10 lutego 2014 roku wysłała pozwanemu przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 5689,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 8

października 2012 r. Pozwany pismem z dnia 25 lutego 2014 roku wezwał powódkę do przedstawienia rachunków za wykonane naprawy uznając wezwanie do zapłaty kwoty w wysokości 5.689,88 zł wraz z odsetkami za bezzasadne.

Dowody: pismo powódki z dnia 25 listopada 2013 r. k. 19

przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 10 lutego 2014 r. k. 20

pismo pozwanego z dnia 25 lutego 2014 r. k. 21

Postanowieniem z dnia 31 marca 2014 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie usiłowania doprowadzenia w lutym 2014 r. w K. gmina M. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Ł. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 5689,88 zł. poprzez żądanie od niego zapłaty za rzekome szkody jakie miały powstać w wyniku najechania przez niego rowerem na tył samochodu marki M. nr rej. (...) w dniu 5 sierpnia 2012 r. tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. wobec braku danych dostatecznie uzasadniających popełnienie przestępstwa. Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny postanowieniem z dnia 13 października 2014 r. nie uwzględnił zażalenia Ł. W. i utrzymał w mocy postanowienie z dnia 31 marca 2014 r. Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej w przedmiocie odmowy wszczęcia dochodzenia. (sygn. akt II Kp 125/14)

Dowód: postanowienie Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny z dnia 13 października 2014 r. w aktach II Kp 125/14

Powódka na skutek zawarcia umowy sprzedaży nie jest obecnie właścicielem samochodu marki M. nr rej. (...).

Niesporne

Koszt naprawy pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) z użyciem części oryginalnych przy zastawianiu przeciętnych cen usług w warsztatach samochodowych w regionie w wariantcie, w którym zostały uszkodzone części zgodnie z kalkulacją szkody nr (...) z dnia 12 sierpnia 2012 r. wynosi 7.345,03 zł z Vat. Natomiast w wariantcie bez uwzględnienie uszkodzenia szyby pokrywy tylnej, ramienia wycieraczki i lampy tylnej lewej koszt naprawy wynosi 4.307,12 zł z Vat. Na rynku usług motoryzacyjnych w dacie powstania s. za prace blacharsko-lakiernicze w województwie (...) w rejonie zamieszkania właściciela uszkodzonego pojazdu w stacjach nieautoryzowanych gwarantujących wykonanie naprawy zgodnie z technologią napraw i wyposażonych w specjalistyczne narzędzia, stosowane były średnio stawki: naprawy mechaniczne stawka za 1 rbg 90 zł netto, naprawy blacharskie stawka za 1 rbg 90 zł netto, naprawy lakiernicze stawka za 1 rbg 100 zł netto.

Dowody: opinia biegłego z zakresu techniki (...) – k. 110-117

opinia uzupełniająca biegłego z zakresu techniki (...) – k. 142-143

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie dokumentów urzędowych i prywatnych, zeznań świadków P. C., K. Z., R. W., A. W., Z. S. (2) oraz przesłuchania powódki i pozwanego, a także opinii biegłego z zakresu techniki (...).

Materiał dowodowy, w zakresie wskazującym na fakt spowodowania przez pozwanego Ł. W. szkody w pojeździe marki M. (...) nie budził wątpliwości, co do jego wiarygodności. Wątpliwości Sądu budził natomiast zakres uszkodzeń w pojeździe marki M. (...) ze względu na zachodzące w materiale dowodowym rozbieżności.

Z notatki urzędowej z dnia 5 sierpnia 2012 r. wynika, że samochód marki M. (...) o nr rej. (...) -ZB posiadał uszkodzenia w postaci wgnieceń na tylnej pokrywie bagażnika i na zderzaku tylnym. Z zeznań świadka Z. S. (2) wynika, że uszkodzeniu uległ zderzak, klapa, szyba, lampa tylna. Z zeznań świadka R. W. wynika, że widział małe wgniecenie z tyłu samochodu na klapie, miało być jeszcze zadrapanie na zderzaku, ale tego zadrapania nie widział. Zeznał, że na pewno nie było uszkodzenia szyby, lusterka. Zeznał również, że od rzeczoznawcy, który dokonał wyceny szkody

na zlecenie towarzystwa ubezpieczeń dowiedział się, że świadek Z. S. (2) chciał aby rzeczoznawca więcej wpisał, lecz na więcej rzeczoznawca nie mógł się zgodzić. Nie wie czy wycieraczka została uszkodzona, na pewno nie została uszkodzona szyba i lampa. Świadek P. C. zeznał, że były mu okazane uszkodzenia pojazdu marki M., nie pamięta jednak czy szyba była uszkodzona czy nie. Nie pamięta jakie uszkodzenia miał ten samochód. Świadek K. Z. zeznał, że nie pamięta uszkodzeń w pojeździe marki M.. Po okazaniu notatki urzędowej zeznał, że nie przypomina sobie, aby były jeszcze inne uszkodzenia, niż te opisane w notatce. Świadek A. W. zeznała, że nie przyglądała się uszkodzeniom bardziej interesowała się synem. Powódka w toku przesłuchania wskazała, że uszkodzeniu uległa szyba tylna, kłapa, lampa. Zapoznała się z notatką urzędową i nie miała wówczas do tej notatki zastrzeżeń. Pozwany Ł. W. wskazał, że uderzył twarzą w tylną część samochodu. Kierownica roweru nie mogła uderzyć w tylną szybę samochodu ani w tylny reflektor. Zaważył tylko lekkie wgniecenie w tylnej pokrywie bagażnika.

Z opinii biegłego z zakresu techniki (...) wynika, że analiza akt sprawy w której znajduje się dokumentacja zdjęciowa uszkodzonego pojazdu wykazała, że możliwym jest aby były rozpatrzone dwie wersje naprawy pojazdu marki M.. Na dokumentacji zdjęciowej karta 62 widoczne jest wgięcie pokrywy tylnej, które mogło powstać w wyniku uderzenia głową przez rowerzystę. Zdjęcie 69 przedstawia szybę tylną z widocznymi zarysowaniami w postaci dwóch równoległych linii, gdzie w górnej części dochodzi linia trzecia zaginająca się w lewo. Takie uszkodzenie jest możliwe w przypadku oddziaływania ciała zewnętrznego na powierzchnię szyby o na tyle ostrych krawędziach aby powstało zarysowanie. Zdjęcie na karcie 77 przedstawia wyłamane ramię wycieraczki szyby tylnej. W przypadku uszkodzenia przez rowerzystę lub jego pojazd ramię powinno być wygięte w kierunku do góry, natomiast w ujęciu widocznym na zdjęciu ramię wycieraczki jest ustawione ku dołowi. Zdjęcie na karcie 78 przedstawia fragment pokrywy tylnej z widocznym na jej powierzchni uszkodzeniem powłoki lakierniczej. Ujęta jest też lampa tylna lewa. Brak udokumentowanego uszkodzenia lampy tylnej lewej. Wątpliwości co do możliwości powstania uszkodzeń wynikają z ich charakteru oraz braku jednoznacznego odniesienia do zaistniałej sytuacji zdarzenia.

W tej sytuacji nie można było dać wiary zeznaniom świadka Z. S. (2) i przesłuchaniu powódki w zakresie w jakim wskazują na istnienie związku przyczynowego pomiędzy działaniem pozwanego a stwierdzonym w kalkulacji szkody przez (...) i Reasekuracji A. Polska, S.A. uszkodzeniem szyby pokrywy tylnej, ramienia wycieraczki i lampy tylnej lewej. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków P. C., K. Z., R. W., A. W. oraz przesłuchaniu pozwanego albowiem dowody te nie pozostawały ze sobą w sprzeczności i wzajemnie się uzupełniały.

Sąd podzielił opinie biegłego sądowego z zakresu techniki (...) jako fachowe, rzetelne i przekonujące. Dokonując oceny opinii biegłego Sąd uwzględnił właściwe dla jej oceny kryteria zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Opinie biegłego wbrew stawianym przez pozwanego zarzutom odnoszą się do wszystkich podniesionych zastrzeżeń oraz zawierają uzasadnienie ostatecznych wniosków, sformułowane w sposób przystępny i zrozumiały dla osób nieposiadających wiadomości specjalnych, zaś rozumowanie biegłego i logiczna poprawność wyciągniętych przez niego wniosków nie budzi wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Podstawę prawną roszczenia powódki stanowił 415 k.c. zgodnie z którym kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę obowiązany jest do jej naprawienia.

Czyn sprawcy, który rodzi odpowiedzialność cywilną, musi posiadać pewne właściwości, cechy, zwane znamionami, odnoszące się do jego strony przedmiotowej i podmiotowej. Znamiona niewłaściwości postępowania od strony przedmiotowej określa się pojęciem bezprawności czynu, natomiast od strony podmiotowej określa się jako winę w znaczeniu subiektywnym (zob. G. Bieniek (w:) Komentarz..., s. 217).

Bezprawność zachowania polega na przekroczeniu mierników i wzorców wynikających zarówno z wyraźnych przepisów, zwyczajów, utartej praktyki, jak i zasad współżycia społecznego (wyrok SN z dnia 22 września 1986 r., IV

CR 279/86, LEX nr 530539). Przez winę rozumie się naganną decyzję człowieka, odnoszącą się do podjętego przez niego bezprawnego czynu (dotyczy to także zaniechania). Istotą pojęcia winy jest więc możliwość postawienia sprawcy zarzutu niewłaściwego zachowania się.

Prawo cywilne w zakresie deliktów prawa cywilnego rozróżnia dwie postacie winy: winę umyślną, dolus i nieumyślną – niedbalstwo, culpa. Wina umyślna zachodziła będzie wtedy, gdy sprawca chce (dolus directus) wyrządzić drugiemu szkodę (czyli: ma świadomość szkodliwego skutku swego zachowania się i przewiduje jego nastąpienie, celowo do niego zmierza) lub co najmniej świadomie godzi się na to (dolus eventualis – por. Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania..., s. 200; G. Bieniek (w:) Komentarz..., s. 218; Z. Banaszczyk (w:) Kodeks..., s. 1214). Wina nieumyślna zachodziła będzie wówczas, gdy sprawca wprawdzie przewiduje możliwość wystąpienia szkodliwego skutku, lecz bezpodstawnie przypuszcza, że zdoła go uniknąć albo też nie przewiduje możliwości nastąpienia tych skutków, choć powinien i może je przewidzieć. W obu formach mamy do czynienia z niedbalstwem (culpa) Pojęcie niedbalstwa wiąże się w prawie cywilnym z niezachowaniem wymaganej staranności.

Pomiędzy stronami procesu zainicjowanego przez powódkę J. S. sporny był zakres uszkodzeń pojazdu marki M. (...) o nr rej (...) spowodowany przez pozwanego oraz wysokość przysługującego powódce świadczenia, nie zaś okoliczność samej odpowiedzialności pozwanego co do zasady.

Zgodnie z art. 361 k.c., zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, a w tych granicach naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. (art. 363 § 1 k.c.) Przywrócenie stanu poprzedniego ma miejsce jeżeli stan pojazdu po naprawie pod względem stanu technicznego, zdolności użytkowania, części składowych, trwałości i wyglądu odpowiada stanowi przed uszkodzeniem. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawiać. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 kwietnia 2013 r. (VI ACa 975/12)

Mając na uwadze okoliczność, że powódka zbyła pojazd zasadnym jest aby naprawienie szkody nastąpiło przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Okoliczność zbycia pojazdu nie wpływa na legitymację czynną powódki do dochodzenia odszkodowania za uszkodzenie pojazdu przez pozwanego w okresie gdy powódka była jego właścicielem. Jedną z fundamentalnych zasad prawa cywilnego, jest że odszkodowanie przysługuje poszkodowanemu a poszkodowanym była powódka jako właściciel pojazdu w chwili powstania szkody. Przepis art. 548 k.c. odnosi się do tych tylko ciężarów i korzyści, jakie powstały po wydaniu rzeczy, gdy tymczasem w sprawie chodzi o odszkodowanie dotyczące zbytej ruchomości przypadające za okres wcześniejszy. Mogłoby ono przejść na nabywcę tylko na podstawie szczególnej umowy. (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 kwietnia 1971 r. III CRN 56/71 Lex nr 6907)

Odszkodowanie ma umożliwić poszkodowanemu przywrócenie pojazdu do stanu poprzedniego (tj. naprawienie pojazdu). Odszkodowanie powinno ściśle odpowiadać szkodzie. Nie może być ono niższe, niż realny, rynkowy koszt niezbędnej naprawy – gdyż wtedy uszczerbek w majątku poszkodowanego nie zostanie w pełni skompensowany. Odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku. (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03).

Skuteczne podnoszenie roszczeń odszkodowawczych nie jest w ogóle uzależnione od dokonania naprawy pojazdu. W konsekwencji naprawa samochodu i rzeczywiste poniesienie kosztów z tego tytułu nie jest warunkiem koniecznym dla dochodzenia odszkodowania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00). Poszkodowany ma przy tym prawo do swobodnego wyboru warsztatu naprawczego, a także części, których użyje do dokonania naprawy pojazdu. Brak jest też jakichkolwiek przeszkód, by miernikiem dla ustalenia odszkodowania były koszty naprawy określone przy użyciu nowych oryginalnych części przez warsztat specjalistyczny. Poszkodowany nie musi

też szukać warsztatu oferującego najtańsze usługi ani tym bardziej przeprowadzać porównywania cen obowiązujących na rynku. Autoryzowane serwisy samochodowe cechuje fachowość, rzetelność oraz wysoki poziom prac naprawczych, natomiast nowe oryginalne części zapewniają przywrócenie właściwości uszkodzonych elementów i prawidłowe ich funkcjonowanie w dalszej eksploatacji.

Przyjęcie stanowiska pozwanego, zarzucającego, że naprawę pojazdu można było wykonać za niższą kwotę prowadziłaby do konieczności zaakceptowania sytuacji, w której poszkodowany właściciel pojazdu obligowany byłby do poszukiwania takiego warsztatu naprawczego, który naprawi samochód za kwotę ustaloną przez sprawcę szkody i przy użyciu określonych przez sprawcę szkody części zamiennych, co oczywiście naruszałoby interes wierzyciela i zasadę pełnego odszkodowania.

Wysokość szkody powstałej wskutek zdarzenia z dnia 5 sierpnia 2012 r. została w sposób precyzyjny określona w opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej M. P. sporządzonej w ramach niniejszego postępowania. Sąd podzielił zarówno ustalenia, jak i wnioski opinii w pełnej rozciągłości. Biegły określając koszt naprawy uszkodzonego pojazdu marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) z użyciem części oryginalnych przy zastawianiu przeciętnych cen usług w warsztatach samochodowych w regionie w wariantcie, w którym zostały uszkodzone części w wariantcie bez uwzględnienia uszkodzenia szyby pokrywy tylnej, ramienia wycieraczki i lampy tylnej lewej wynosi 4.307,12 zł z Vat. Na rynku usług motoryzacyjnych w dacie powstania s. za prace blacharsko-lakiernicze w województwie (...) w rejonie zamieszkania właściciela uszkodzonego pojazdu w stacjach nieautoryzowanych gwarantujących wykonanie naprawy zgodnie z technologią napraw i wyposażonych w specjalistyczne narzędzia, stosowane były średnio stawki: naprawy mechaniczne stawka za 1 rbg 90 zł netto, naprawy blacharskie stawka za 1 rbg 90 zł netto, naprawy lakiernicze stawka za 1 rbg 100 zł netto.

Wysokość szkody została obliczona przy wzięciu pod uwagę konieczności dokonania naprawy zgodnie z technologią producenta pojazdu oraz przy użyciu nowych i autoryzowanych przez producenta części i materiałów, co pozostaje w zgodzie z treścią uchwały 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r. (III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112). Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 12 kwietnia 2012 r. (III CZP 80/11, OSNC 2012/10/112) część wmontowywana do pojazdu nie będzie stanowiła samodzielnego przedmiotu obrotu, w związku z czym nie można jej wartości porównywać z wartością wymontowywanej części już eksploatowanej. Część ta bowiem stanowić będzie część składową pojazdu i jako taka ma być w pełni zgodna z pozostałymi elementami wchodzącymi w jego skład. Należy stwierdzić, że część taka co do zasady nie będzie odbierana jako zwiększająca wartość pojazdu, przy czym zamontowanie dostępnego na rynku zamiennika mogłoby doprowadzić właśnie do jej zmniejszenia. Użyty w uzasadnieniu uchwały zwrot „co do zasady” oznacza, że w wyjątkowych sytuacjach zamontowanie w używanym pojeździe nowej części stanowić będzie rzeczywiste zwiększenie jego wartości. Ciężar wykazania tej okoliczności spoczywał na pozwanym, który w tym zakresie pozostawał bierny.

W związku z powyższym za niezasadne należy uznać stanowisko pozwanego, że kwota 1.500 zł. wyczerpuje całość odszkodowania przysługującego powódce. Tym samym należało uznać, że w pełni zasadne jest zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kwoty 4.307,13 zł.

W kwestii odsetek ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 418 § 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c. W związku z tym, że pozwany został wezwany do zapłaty kwoty 5.689,88 zł pismem z dnia 25 września 2012 r. zasadne było orzeczenie odsetek ustawowych od dnia 16 października 2012 r..

O powyższym Sąd orzekł w pkt I sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie żądanie zapłaty podlegało oddaleniu jako niezasadne. Sąd nie znalazł bowiem podstaw do uwzględnienia żądania pozwu w całości z uwagi przede wszystkim na rozbieżności w materiale dowodowym co do zakresu uszkodzeń w pojeździe marki M. (...) i nie poparcie przez powódkę stosowną dokumentacją nieuwzględnionych uszkodzeń szyby pokrywy tylnej, ramienia wycieraczki i lampy tylnej lewej i ich napraw. Powódka nie przedstawiła stosownych dowodów potwierdzających zasadność dokonania napraw tych elementów, a to na niej w tym zakresie spoczywał ciężar dowodu. Stosownie do art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu rozumieć należy z jednej

strony jako obarczenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami poniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu. Interpretacja pojęcia „faktu” musi prowadzić do łączenia go wyłącznie z faktami prawnymi. Tylko z takimi faktami bowiem normy prawa materialnego wiążą w swych hipotezach określone konsekwencje prawne (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07 listopada 2007 r., II CSK 293/07)

Niezależnie od tego, czy idzie o szkodę wyrządzoną czynem niedozwolonym, czy też niewykonaniem zobowiązania, dla skuteczności pozwu musiałaby powódka udowodnić szkodę, której naprawienia się domaga, zarówno gdy idzie o stratę, jak i utracone korzyści. Wywód powódki, że podjęła określone działania procesowe bądź przedprocesowe nie stanowi dowodu poniesienia przez nią szkody, której naprawienia dochodzi. W istocie stanowi ona relację z przesądowych i sądowych czynności powoda. (por. Wyrok SA w Katowicach z dnia 22.03.2013 r., V ACa 830/12).

Mając powyższe na uwadze w pkt II sentencji wyroku Sąd oddalił dalej idące powództwo, bowiem powódka poza przedstawieniem kosztorysu naprawy sporządzonym przez Towarzystwo (...) S.A., której wartość dowodowa została zakwestionowana przez pozwanego nie przedstawiła żadnej dokumentacji poświadczającej zasadność rzeczonych napraw.

Sąd pominął dowód z przesłuchania świadka R. W. albowiem pomimo zobowiązania pozwanego do wskazania adresu zamieszkania świadka pozwany nie uczynił zadość nałożonemu na niego obowiązkowi.

Orzeczenie w przedmiocie kosztów procesu oparto na podstawie art. 100 k.p.c. zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powódka wygrała proces w 76 %, koszty jakie poniosła w związku postępowaniem to kwota 2.002,00 zł. (285 zł opłata od pozwu, 1217 zł. koszty zastępstwa procesowego, 500 zł. zaliczka na wydatki). Pozwany wygrał proces w 24 % a koszty jakie poniósł na ten cel wynoszą 0 zł. Pozwany zobowiązany był zatem do zapłaty na rzecz powódki kwoty 1.521,52 zł. (76 % z 2.002,00 zł.) tytułem zwrotu kosztów procesu, o czym Sąd orzekł w pkt III sentencji wyroku.

Nieuiszczone koszty sądowe w sprawie obejmowały wydatki na opinie biegłych sądowych w kwocie 50,52 zł. Zgodnie art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. za 2010 rok, Nr 90, poz. 594 ze zmianami) nieuiszczonymi kosztami sądowymi Sąd obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. W pkt IV sentencji wyroku stosownie do art. 100 k.p.c. Sąd nakazał pozwanemu jak i powódce uiścić na rzecz Skarbu Państwa odpowiednio kwoty 38,40 zł i 12,12 zł. tytułem brakujących wydatków na opinie biegłego tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa.